

Благъ.

А Исусъ му рече: „Що ме казвашъ благъ? Никой не е благъ, тъкмо единъ Богъ“.

Ако запитате съврѣменнитѣ културни хора, или съврѣменнитѣ хора нѣщо върху „благостта“, тѣ ще ви дадатъ точно опрѣдѣление, ще ви кажатъ: тази дума е извѣстна намъ, знаемъ, че трѣбва да бъдемъ благи. Разбира се, разгледава тази дума въ разнитѣ езици, отъ най-древни врѣмена и до най-модерни, тя се е видоизмѣнила. И днесъ, всѣки народъ има съотвѣтствуваще понятие за думата „благостъ“, споредъ неговото вътрѣшно схващане. Благостта е свойство само на Бога, на Вѣчния, на Любящия, на Всемѣдрия, на Онзи, у Когото Истината живѣе. Може да кажемъ, че благостта е едно отъ великитѣ качества, което опрѣдѣля разумното въ свѣта, защото въ съврѣменната култура, споредъ сегашнитѣ ѝ схващания, думата „Богъ“ е опорочена. Но когато едно свещено Божие име се опорочи, Богъ обезличава всички форми, цѣлата култура се зичава отъ лицето на земята и се създава нова култура, съ ново име.

Този израилтянинъ се обръща къмъ Исуса и Му казва: „Учителю благи!“ Днесъ има много тъл-